

Talán most múlt el a nyár

– Véget ért az idei Malomfesztivál –

Egy éve talán még nehéz lett volna szavakba öntenem, amit Oromon, a szélmalom mellett átéltem, idén azonban könnyebben találok a szavakat, mert ma már tudom, mit jelent a Malomfesztivál, és hogy mivé fejlődött az elmúlt néhány év alatt. Szerencsés vagyok, hogy a kezdetektől fogva végigkövettem a fejlődését, azt ahogyan egy néhány száz fős megmozdulásból a térség egyik legminőségibb, legegységibb és legbarátságosabb rendezvényévé női ki magát. Azt ahogyan egy maroknyi önkéntes és lelkes vajdasági fiatal megteremt egy életérzést, és létrehoz valamit, ami ezreknek egyenlő a nyárral, a kikapcsolódással és a barátokkal. Számomra a Malomfesztivál a legek fesztiválja, a mérce, a szócikk a szótárban a fesztivál kifejezés mellett. Ez a második otthonom. Ez a rendezvény ugyanis attól akkora kincs, mert a miénk. Elmehetünk a Szigetre, az Exitre, Ozorára, Nova Rockra vagy a világ bármelyik híres fesztiváljára, ott nem kapnánk meg azt, amit itt Oromon. Nem, mert a Malomfesztiválnak lelke van. Lelke, ami mi pakoltunk tele szeretettel és odaadással.

De kezdjük az elején. A Malomfesztivál valójában már augusztus 10-én elkezdődik, amikor is önkéntesek tucatjai telepednek a malom környékére, hogy önerőből, összefogással, saját szerszámokkal, összedobott étellel megkezdjék az építést és a szépítést. A fiúk fűrészelnék, szögelnek, pakolnak. A lányok főznek, díszítenek, de ha kell szögelnek ők is. Mindenki ott segít, ahol tud, és mindenki tenni akar valamit. Nagyon nagy élmény az egészet végigkövetni, látni, ahogyan létrejönnek a különböző színpadok, helyszínek és sátrak. A környék feltöltődik színnel, életre kel, és mindez azért, mert páran elhatározták, hogy meg fogják csinálni. Itt nincs szó temérdek pénzről meg profitorientáltságról. Láttam én már fesztivált, ahol rengeteg pénzből hozták létre a semmit nem is olyan rég, itt azonban ennek épp a fordítottja történik. Itt minden régi, kidobnivaló fotel, szék és kanapé helyet kap valahol a söntés mellett, és minden rojtos lepedőnek örülnek, mert az ügyes lányok néhány pillanat alatt lélegzetelállító dekorációvá varázsolják az akácokban. A Malomfesztivál tehát hatalmas közösségi élmény, akik csinálják, mind ismerik egymást, és mind egyformán magukénak érzik a rendezvényt. Ezért nincs félvállról véve semmi, és ezért nem dobja el a szemetét senki.

A legtöbben tehát, akik ide jönnek, ezt a közösségi élményt keresik, az együvé tartozást, a felismerést, hogy Vajdaság egy nagy család. Programok persze akadnak bőven. A fesztivál kapunyitását megelőző héten alkotótáborok, filmvetítések és mindenféle műhelyek várják a jelentkezőket. A zenei fellépők általában helyi tehetségekből és (általában) a környező országok zenekaraiból állnak, ezzel is kiterjesztve az identitásunkat a Balkánra, és egyúttal megismertetve bennünket olyan nagyszerű és figyelemre méltó együttesekkel, amelyekkel nem találkozunk minden második fesztiválon. A külföldiek általában pont ezért imádják a Malomfesztivált. Mert nem azt hozza, mint a többi rendezvény, hanem mindig újdonsággal kecsegtet, és izgalmas helyi színekkel festi tele a zenei palettát. A magyarországi magazinok tavaly is és idén is ódákat zengtek a rendezvényről, és az év fesztiválélményének nevezték. Itt ugyanis minden igazi, és minden helyi. Még a sör és a rozéfröccs is.

Napközben lehet jógára menni, medencézni, különböző közeli városokba ellátogatni „pálinkaturizmus” jellegével, de aki mindezekhez túl fáradt még, az besegíthet az önkénteseknek hagymát pucolni a délutáni becsületkasszás ebédhez. A török kávé is ugyanitt kapható, de akár a vízforralót is nyugodtan el kérheted, megbíznak benned, tudják, hogy visszahozod, mert visszahozod. Bármerre mész, biztos, hogy csakis segítőkész és mosolygós emberekkel fogsz találkozni. Meg kutyákkal, kisgyerekekkel, és kismamákkal. Mindenki odafigyel a tisztaságra, a másokra és a máséra, mindenki visszaváltható repohárral jár kel, és a szalmabálán felejtett felsőd másnap reggel is tuti, hogy ugyanott fog várni rád, ahol hagytad.

Azt szokták mondani, hogy egy fesztivállal két rossz dolog történhet: befuccsol vagy megnő. A Malomfesztivál jelenleg egy szépen ívelő görbe közepén helyezkedik el, és ha meg tudnám állítani ezt a folyamatot, valahol itt tenném. Bár van egy olyan érzésem, hogy a jövő évi még ennél is jobb lesz, köszönhetően a szervezői rutinnak, a fesztivál remek hírnevének és az egyre növekvő önkéntes csapatnak. Én már nagyon várom a jövő augusztust, és remélem, akkor is segíthetek majd, hogy elmondhassam, ha csak egy egész kicsit is, de én is hozzájárultam ehhez a nagyszerű dologhoz.

Tékiss Tamás